

B-MEX

Milí rodiče, děti a přátelé školy,

tak je to tady, právě vyšlo podzimní číslo Demlexu. Vítejte!

Školní rok 2023/2024 je v plném proudu a my bychom se s Vámi rádi podělili o naše zajímavé akce, projekty a inovativní metody ve výuce. Naše škola právě prochází celou řadou změn. Jak už asi víte, máme nového pana ředitele. Tímto zdravíme pana ředitele Mgr. Pospíšila a přejeme mu spoustu úspěchů a radosti v jeho nové funkci, stejně jako jeho novému zástupci pro II. stupeň, panu Mgr. Sedlákovi.

Další významnou událostí je právě probíhající rekonstrukce střechy. Demlovka dostane zbrusu novou moderní „zelenou“ střechu!

Protože novinek u nás je spousta a času málo, tak už jen krátce k aktuálnímu číslu Demlexu.

A přece jen ještě něco! Školní parlament a vedení školy nominovalo do soutěže Zlatý Ámos (o nejoblíbenějšího učitele/ učitelku) Mgr. Kateřinu Kristovou. Držíme pěsti!

Tvorby Demlexu za 1. stupeň se ujala paní učitelka Gabriela Jandová. Demlex za 2. stupeň tvořili většinou sami žáci v čele s šéfredaktorem Petrem Maškem z 9.A.

Přejeme Vám příjemné čtení a děkujeme, že jste s námi.

Krásný podzim plný barev Vám přeje Vaše redakce!

DEMILEX

1. stupeň

ŠKOLA ZAČÍNÁ! JAK SE LÍBÍ VE ŠKOLE NAŠIM NOVÝM PRVNÁČKŮM?

Začátek školního roku je velmi náročný pro všechny žáky. Především ale pro naše malé prvňáčky, kteří přicházejí ze školky a musí si zvyknout na velké změny. Obzvláště náročné to měli žáci z prvních tříd na naší škole. Na příklad z důvodu rekonstrukce školní střechy museli strávit i nějaký ten čas místo ve své třídě ve školní jídelně. Jak se jim u nás líbí?

Simonka I.C

„Nejvíc se mi líbí jak píšeme v písance. Těším se na přestávku a mám ráda výtvarku.“

Honza I.B

„Do školy jsem se těšil na kámoše a přestávky. Taky mě baví tělocvik, hrajeme si tam na hady.“

Jenifer I.C

„Mě baví skákání na balónu.“

Matýsek I.B

„Do školy jsem se těšil na paní učitelku. Když jsme si učili v jídelně, vždycky jsem ucítil vůni a těšil jsem se na oběd.“

Nikola I.B

„Líbí se mi hodně družina, protože si můžeme hrát s legem. Trošku se mi stýská po školce.“

Nikola I.A

„Je to super, protože paní učitelka je nejlepší, Dává nám takový hádanky.“

Lili I.C

Mě se líbí přestávky na jídlo. Nejradši mám Oreo.

Martin I.C

„Nejvíc mě baví velká přestávka, protože svačíme a taky obědy mi chutnají, i ryba.“

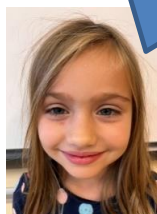
Sára I.B

„Baví mě vyrábět a tělocvik. Máme hodnou paní učitelku. Nejvíc mi jdou slabiky.“

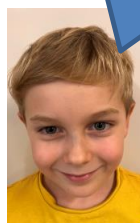
Nikola I.A

„Každý den se těším na písanku, protože mi to jde. A jsem moc ráda, že mám kamarády. Někdy se mi trošku stýská po mamince. Je mi dobře ve škole.“

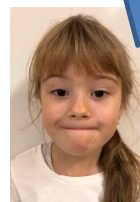
Dominik I.C

„Mě moc baví třeba když vyrábíme a zpíváme si a taky přestávky.“

Monika I.C

Nejradši mám prvouku a Živou abecedu. Mám hodně kamarádů. Baví mě výtvarka a ještě mě baví paní učitelka. Těším se do gymnastiky a na keramiku.“

Rozárka I.A

„Ve škole se mi líbí hodně dobře, protože tady mám hodně kamarádek. Těším se na družinu, vyrábíme tady a hrajeme si.“

PANA PREZIDENTA V OLOMOUCI UVÍTALI I NAŠI ŽÁCI IV.B

V pondělí 30. října přijel na první oficiální návštěvu do Olomouckého kraje náš pan prezident Petr Pavel i se svojí manželkou. Na jeho příjezd se vydala podívat třída IV.B s třídním učitelem Radkem Patschem.

NÁVŠTĚVA KNIHOVNY

Třída II.B navštívila naši městskou knihovnu. Na besedě První čtení se zvířátky se seznámili se zajímavým příběhem tří morčat z knížky mladého nakladatelství Běžiliška a společně odkrývali detaily jejich cesty za dobrodružstvím.

Také třída III.B se vydala do knihovny na program Přišla na svět pohádka.

ČTENÁŘSKÁ DÍLNA

Čtenářské dílny mají svůj postup a pravidla.

Dílny čtení spočívají ve čtení knih dle vlastního výběru přímo ve škole.

Každá hodina obsahuje část před čtením, kde dětem vysvětlíme, co mají danou hodinu při čtení sledovat, na co se mají v knize soustředit.

Poslední částí hodiny je společné sdílení přečteného, tedy plnění zadaného úkolu.

Danou knihu si žáci odnášejí i domů, kde pokračují ve čtení.

Co je čtenářská dílna?

Při čtení mohou sedět nebo i ležet na místě, které si sami vyberou. Dokud je hezké počasí, chodíme číst i ven.

Dále následuje vlastní čtení, při kterém žáci čtou knihu, kterou si přinesli z domova nebo kterou si v knihovně vyberou.

III.A a V.B

PROJEKTOVÉ VYUČOVÁNÍ

Žáci III.A a jejich první projekt na téma Česká republika.

Projektové vyučování představuje velmi oblíbenou metodu výuky. Žáci si sami tvoří vlastní projekt, hledají informace v knížkách, nebo na internetu. Poskytuje jim příležitost k praktickému a kreativnímu řešení úkolů, nutí je spolupracovat a převzít odpovědnost za výsledky své práce.

TABLETY DO VÝUKY

Tablety sklídily u dětí velké nadšení!

Naše škola začala využívat ve výuce moderní informační technologie. Celkem mají děti k dispozici 12 tabletů, s nimiž mohou ve třídě pracovat v rámci jednotlivých předmětů. Mohou tak vyhledávat informace k projektům, k daným tématům, procvičovat učivo zajímavým a zábavným způsobem.

V.B

JEŽČÍM KROKEM CELÝM ROKEM

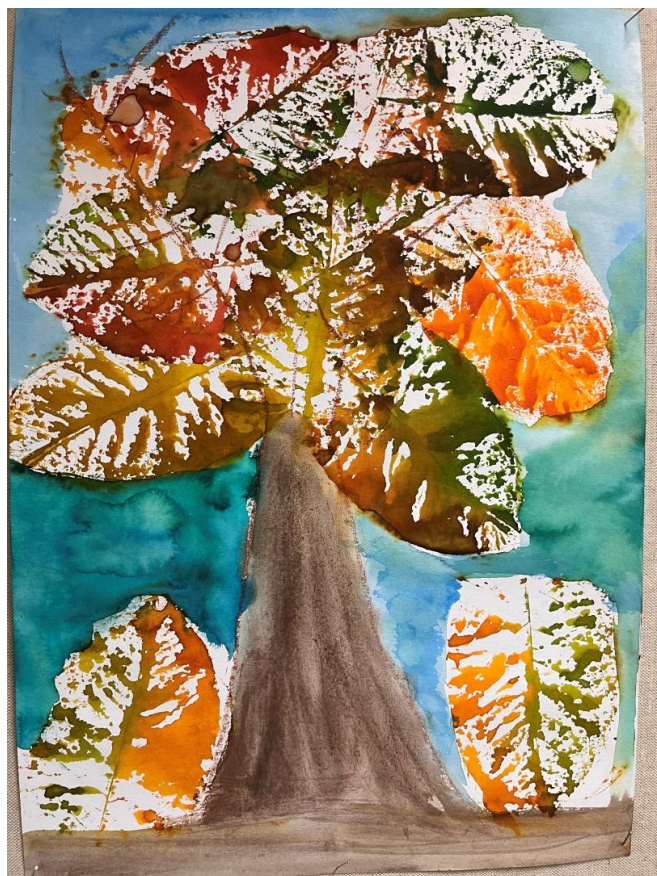
Malý ježek přišel na návštěvu do třídy I.B a II.A.

Výukový program seznámil žáky se životem ježka. Žáci se dozvěděli, proč má ježek bodliny, jestli umí plavat, jaká je jeho potrava a obydlí. Největším překvapením byla ukázka živého ježka, kterého si mohli žáci pohladit a zjistit, jak dlouhé má ježek nohy a zda funí či dupe.

JEŽEK

Já jsem ježek malinký,
mám na sobě bodlinky.
I když malé nožky mám,
rychle s nimi utíkám.
A pak, až se unavím,
do listí se posadím

PODZIM

Podzimní práce žáků z III.B

SPOLUŽÁCI Z VYSOKÉ ŠKOLY, NYNÍ KOLEGOVÉ NA ZŠ DEMLOVA

Mgr. Roman Drápal

UČITELÉ ROMAN DRÁPAL A RADEK PATSCH

Proč jste se rozhodl být učitelem?

RADEK: „Vždy jsem měl rád práci v kolektivu a pro kolektiv, byl jsem členem skvělé skautské party, která se později starala o mladší děti. Jsem šestinásobným strýcem dětí svých sourozenců, o které jsem se od malička staral a učil je. Je spousta důvodů- hudba, sport, příroda...“

ROMAN: „Na vojně jsem vedl kroužek mladých radistů. Práce s mládeží se dařila, proto jsem si podal přihlášku na PdF UPOL.“

Mgr. Radek Patsch

Kdybyste nebyl učitel, čím byste chtěl být?

RADEK: „Neměl bych, ale kdyby, tak bych chtěl být soukromým trenérem beach volejbalu v Itálii“

ROMAN: „Asi kovářem. Do svých deseti let jsem pomáhal svému dědečkovi, který byl kovář. Moc mě to bavilo.“

Co Vás na práci učitele nejvíce baví?

RADEK: „Kontakt s mladými lidmi (kolegové, žáci), kteří mě nabíjí energií, pestrost náplně mé práce a možnost předávat zkušenosti a spoluvytvářet tak budoucí generace.“

ROMAN: „Práce, která je každý den jiná. Není dne, který by se opakoval. S novou třídou přichází i neznámé děti.“

Jaký předmět učíte nejraději?

RADEK: „tělesnou výchovu, vlastivědu- dějiny, matematiku, hudební výchovu“

ROMAN: „Jsem muzikant a sportovec, takže hudební a tělesnou výchovu. Mezi mé oblíbené předměty patří i čeština a matematika.“

Co děláte, když nejste ve škole?

RADEK: „Od 15:00 do 19:00 každý den trénuji mládež beach volejbal. Když najdu čas, tak kolo, sport, příroda, rodina.“

ROMAN: „Věnuji se svým dětem, našim společným činnostem, třeba sportovním (tenis, cyklistika apod.) a svým koníčkům, takže baseballu, plavání, hudbě...“

Jaká je vaše nejoblíbenější barva?

RADEK: „, černá“

ROMAN: „Modrá, protože se rád dívám na nebe.“

Co posloucháte za hudbu?

RADEK: „, Všechno, teď nejvíc Imagine Dragons a U2.“

ROMAN: „Spíše tvrdší: Black Sabbath, Deep Purple,...“

Co Vám nejvíce chutná ve školní jídelně?

RADEK: „, Kuře na paprice, krupicová kaše, ovocné saláty.“

ROMAN: „,Cokoliv se zelím, protože mám zelí moc rád, Nepohrdnu třeba ale ani krupicí.“

Co byste chtěl vzkázat žákům?

RADEK: „,Chtěl bych jim vzkázat, aby „zahodili“ mobily a více prožívali reálný svět, chodili do přírody, bavili se s kamarády, více sportovali, zpívali, cestovali, učili se, aby byli připravení na život. Aby si vážili skutečných přátel a těšili se i z maličkostí.“

ROMAN: „,Chovejme se k sobě slušně, pěkně a vzájemně si pomáháme. Zla a nenávisti je na světě už dost!“

HASIČI A POLICIE

PŘEDNÁŠKY VE VÝUCE

Znáte čísla na složky IZS ? Děti na prvním stupni navštívili odborníci z hasičského a policejního sboru. Žáci se dozvěděli zajímavé informace a náplni jejich práce, seznámili se s jejich vybavením a dozvěděli se užitečné informace jak se chovat v krizových situacích.

POLICIE ČR 158
MĚSTSKÁ POLICIE 156
HASIČI 150
ZÁCHRANNÁ SLIŽBA 155
TÍSŇOVÉ VOLÁNÍ 112

ORANŽOVÝ DEN

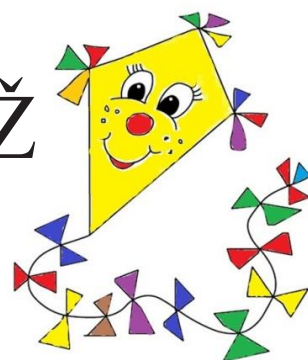
Dnes měli v II.A oranžový den. Všichni se oblékli do všeho oranžového, co doma našli. Součástí dne byl program v knihovně, přírodovědná vycházka a dlabání dýně.

Také šikovná děvčata ze IV.B se pustily do dlabání dýní. Moc se jim povedly!

VÝTVARNÁ SOUTĚŽ ŠKOLNÍ DRUŽINY

Podzimní
papíroví
draci

Ve školní družině na podzim děti vyráběly krásné papírové draky. Moc se jim povedli.

OCENĚNÍ JUBILANTŮ Z LAZCŮ

Žáci naší školy písničkami zpřijemnili seniorům z Lazců chvílku v obřadní síni olomoucké radnice. S dětmi program nacvičili pedagogové Petra Zsigraiová a Roman Drápal.

20. ŘÍJNA MAJÍ SVÁTEK STROMY

DEN STROMŮ

Den stromů je svátek, který stromy oslavuje prostřednictvím jejich společného sázení. V současné době se Den stromů slaví ve více než 40 zemích světa. Většinou se slaví na jaře nebo na podzim. V České republice se slaví 20. října.

STROMY ŽIVOTA

Dominika Mírgová III.A

Všechny stromy na světě,
dávají nám nějaké,
věci velmi důležité.

A které že to jsou?

Dřevo, plody, stín do pohody,
papír, kyslík a na podzim listí.

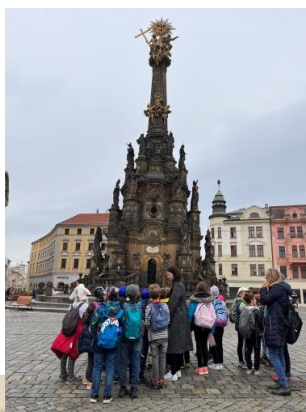

S KOČIČKOU OLOU PO OLOMOUCI

Velmi dobrou kamarádkou dětí z III.A a III.B se stala kočička Ola. Právě prohlídky města s kočičkou Olou si totiž děti velmi oblíbily a budou se také účastnit soutěže, kterou pro ně Informační centrum společně s odborem školství pořádá. Dozvěděly se také spoustu zajímavých informací o olomouckých památkách.

Během podzimních prohlídek města s kočičkou Olou mají děti za úkol namalovat obrázek, který by se vztahoval k městu Olomouci a tomu, co se o něm od Oly dozvěděly.

JAK SE U NÁS DĚLAJÍ BUCHTY S POVIDLY

Zavítali jsme mezi naše kuchařky v jídelně ZŠ Demlova, abychom se podívali, jak se pečou buchty. A není to vůbec jednoduchý proces. Děkujeme našim kuchařkám za výborný oběd.

Povidlové buchty se moc povedly!!!

DRUHÁČCI NA PLAVÁNÍ

Tradičně jako každý rok se žáci druhých ročníků účastní celoročního plaveckého výcviku.

ZPÍVÁNÍ POLITICKÝM VĚZŇŮM

Odpoledne 25.10. proběhlo v prostorách Krajského úřadu Olomouc akce, kde děti zpívaly politickým vězňům minulého období naší historie státu. Akce je pod záštitou hejtmana olomouckého kraje. O nácvik programu a doprovod dětí na tuto akci se postarali pedagogové Markéta Castelar a Roman Drápal.

HALLOWEEN

Stále více populárním svátkem se v České republice stává Halloween, který se slaví 31. října. Obzvláště oblíbený je mezi žáky na prvním stupni, kteří se na něj už dlouho těšili. Mohli přijít do školy v kostýmech, mluvilo se o Halloweenu a někteří zažili i tematicky laděné hodiny.

DEMLEX

2. stupeň

akce školy |

U nás na Demlovce se pořád něco děje, to Vám potvrdí kdekterý akční Demlovák. Oblíbené jsou nejrůznější sportovní soutěže, akce vzdělávacího typu, výlety za poznáním, kulturní akce a exkurze všeho druhu. Akce, kterou Vám dnes přinášíme, se řadí do úplně jiné kategorie. Snese přívlastky jako „nezapomenutelná, TOP nebo luxusní“. Však ji pro natěšené Demlováky připravovala paní učitelka Zuzana Šeredová téměř rok. A podle ohlasů účastníků zájezdu odvedla „damn good job“. EXPEDICE ANGLIE se v termínu od 1. – 7.10. zúčastnilo 47 žáků z devátých ročníků + paní učitelky Šeredová, Šnevajsová, Uvírová a pan asistent Kubíček. Co všechno Demlováci viděli a zažili, Vám detailně zprostředkuje šéfredaktor Peťa Mašek z 9.A. A abychom byli objektivní, udělal Peťa také dva rozhovory s účastníky expedice. Nadějná fotografa Klárka Psíková z 9.B doprovodila text svými uměleckými fotografiemi. Ke čtení připravít! Pózor! Směr Anglie vyrazíme, teď!

Expedice Anglie

Petr Mašek

Všechno to začalo příjezdem k autobusovému nádraží, kde stál autobus, kterým jsme měli jet do Anglie. Přišli jsme s rodiči k autobusu a rozloučili se s nimi. Po loučení následovala cesta, která byla dlouhá, ale na konci čekalo něco, co jsme všichni chtěli vidět.

Cesta probíhala celkem klidně, ale spánek už byl horší a po každých třech hodinách byly zastávky. Autobus vyjel z Olomouce k hranicím, potom přes Německo, Belgii a Francii, kde jsme dorazili do přístavu ve městě Calais. V přístavu jsme měli určitou dobu na rozchod a pak jsme se konečně nalodili.

Cesta v trajektu byla klidná, ale probíhala přes noc. Za chvíli jsme byli v anglickém přístavu ve městě **Dover**. Vylodili jsme se a jeli jsme za našim prvním dobrodružstvím, což byl **Londýn**. Sice byli někteří rozespálí, ale za chvíli se probrali. Z autobusu jsme šli na loď (místní MHD), která nás vzala po Temži, kde byl k vidění **Tower Bridge** a hodně zajímavých staveb. Po celém Londýně bylo k vidění mnoho památek jako třeba **Eliza-**

beth Tower, Buckinghamský palác, Westminster Abbey a mnoho dalších. Prošli jsme **Piccadilly Circus** a šli jsme k **Leicester Square**, kde jsme měli rozchod. Mohli jsme si koupit jídlo, suvenýry a podívat se do ulic. Byla zde také čínská čtvrť a hodně obchodů. Po rozchodu jsme šli čínskou čtvrtí k metru a tím jsme přijeli k **Millennium Dome**.

Následně jsme vrátili k našemu autobusu a jeli jsme do městečka **Waterlooville**, kde si nás ubytovatelé odvezli do svých domů a nakrmili naše hladové krky.

Další den jsme jeli do městečka **Portsmouth**, kde jsme měli rozchod.

Po rozchodu jsme jeli lodí na ostrov, kde jsme si prohlédli **Osborne House** a vrátili jsme se lodí zpět do města, kde byl opět rozchod a pak následovala cesta do ubytování.

Třetí den jsme jeli k bráně **Durdle Door**, k hradu **Corfe Castle** a nakonec jsme zajeli ke **Stonehenge**, kde jsme se všichni vyfotili a prohlédli jsme si místní muzeum. Opět jsme navštívili obchody se suvenýry.

Čtvrtý den jsme jeli na útesy **Seven Sisters**, kde byla také pláž s pazourky. Dále jsme jeli

do **Brightonu**, kde jsme si prohlédli akvárium a měli jsme chvíli rozchod na známém molu. Od mola jsme šli do centra města, kde jsme měli další rozchod a mohli jsme se zde najíst a nakoupit dárky. Po rozchodu jsme šli na vyhlídku, kde jsme fotili město a okolí z výšky. Od vyhlídky jsme šli směrem k akváriu a cestou jsme viděli molo, které nedávno shořelo. U autobusu jsme se seřadili podle anglického systému (do fronty jako u pokladen), nastoupili jsme do našeho autobusu a jeli jsme do rodin na poslední večeri a spaní. Ještě večer jsme se sbalili a ráno jsme dostali snídaní, balíčky jídla na den, nasedli jsme do auta ubytovatelů a jeli k autobusu, tam jsme se rozloučili s rodinami a jeli na náš poslední výlet do Londýna. Přijeli jsme do Londýna a tam jsme se vyfotili u **Prime Meridian** (poledníku). Dále jsme viděli plachetnici a **Tower**, u kterého jsme měli rozchod. Dále jsme šli do čtvrti s vysokými budovami přes různé historické stavby až ke katedrále svatého Pavla, kde

jsem měli další rozchod.

Dále jsme pokračovali přes **Millennium Bridge** až k **Tower Bridge**. Přešli jsme Tower Bridge, kousek od něj jsme nastoupili na metro a jeli k autobusu. Při vystoupení jsme byli u Millennium Dome, kde jsme měli poslední rozchod a kde jsme si mohli nakoupit dárky a jídlo na cestu. Nastoupili jsme do autobusu a jeli z Londýna k přístavu, tam jsme měli rozchod do doby, než připluje loď. Rozloučili jsme se s Anglií a pluli do přístavu ve Francii. Z přístavu jsme jeli stejnou cestou domů do České republiky.

Cesta zpátky byla údajně lepší. Po zhruba každých třech hodinách byly zastávky na záchod a nakoupení jídla. Přijeli jsme do České republiky a tam byla předposlední zastávka. V autobuse byly různé kvízy a písničky jak po cestě tam, tak i po cestě zpátky. Přijeli jsme do Olomouce, kde na nás čekali rodiče i sourozenci. A tím naše expedice skončila.

Rozhovory s účastníky zájezdu

Kuba Lorenc

1) Chtěl bys jet znovu se zájezdem, kdyby byla možnost?

Ano, na 100 %.

2) Co se ti v Anglii nejvíce líbilo?

Vyhlídka v Brightonu.

3) Jak hodnotíš cestu autobusem?

Cesta autobusem byla velmi dobrá, úplně skvělá.

Katka Čopjanová

1) Jak hodnotíš cestu autobusem?

Cestu autobusem hodnotím, že cesta tam byla unavující a spala jsem pouze 3 hodiny. Cesta zpátky byla pohodlnější, protože si kluci dali víc kinedrylu.

2) Rozuměli jste místním obyvatelům?

Rozuměla jsem, britský přízvuk je sice složitější, ale mluvila jsem pořád s rodinou.

3) Chtěla by ses podívat znovu do Anglie?

Určitě ano a klidně bych se tam i přestěhovala.

Děkujeme žákům, kteří odpověděli na otázky.

Moc děkujeme pedagogům, kteří s námi byli v Anglii. Zejména paní učitelce Zuzaně Šeredové, která zájezd organizovala a dále paní učitelkám Evě Šnevajsové, Elišce Uvírové a panu asistentu Patriku Kubíčkoví. Dále ještě pak panu průvodci a pánům řidičům.

Petr Mašek, 9.A, šéfredaktor

akce školy |

Do ranku super akcí, na které budou děti rády vzpomínat, se řadí i soutěž Bobří stezka. Akci připravila a zorganizovala naše osvědčená dvojka K+K, paní učitelky Karbulová a Kristová. V Bobří stezce Demlováci využili své vědomosti ze zeměpisu a přírodopisu a ještě si při tom zasportovali. Zúčastnilo se 45 žáků z druhého stupně. Některé týmy měly opravdu originální jména. A tak se kolem Moravy proháněly Kapybary, Sexy kočky, Bagři, Fishermani, Chábři, Kašpárci, Puštíci, Jahodátka, Plenitelé, Micinky, Kocouři a Mistři světa. O průběhu Bobří stezky Vás informuje Micinka Verča Spáčilová z 8.C.

Bobří stezka 2023

Veronika Spáčilová

13.10.2023 nás společně se sedmými, osmými a devátými třídami čekala přírodopisná a zeměpisná Bobří stezka. Týmy byly po třech a startovalo se od mostu Na Letné. Stezka vedla kolem Moravy. Na stanovišti nás čekali učitelé

zeměpisu a přírodopisu a také praktikanti z vysokých škol.

Skupinky se pouštěly po deseti minutách a stanovišť bylo celkově osm. Na prvním stanovišti nás čekala paní učitelka Karbulová s poznáváním hub a buzolou, na druhém stanovišti bylo poznávání ryb a měřítko mapy, na třetím se rozpoznávali obojživelníci společně s nížinami a na čtvrtém ptáci a řeky. Na pátém stanovišti nás čekaly trofeje (čelisti ,paroží..) a chráněné oblasti v České republice. Šesté stanoviště byly mušle , škeble a povodně u nás v roce 1997. Na sedmém a i předposledním stanovišti nás přivítaly kraje České republiky a rozpoznání listů a stromů. Osmé a zároveň i poslední stanoviště měla paní učitelka Kristová, u které jsme poznávali rostliny a plody společně s dalšími zeměpisnými otázkami.

Stezku jsme si moc užili a akce byla moc pěkně zorganizována. Děkujeme paní učitelce Karbulové za zorganizování této stezky.

Veronika Spáčilová, 8.C (na fotografii: první zleva od bobra)

pozn.red.: 1. foto – pan asistent Kubíček s bobrem; 2. foto – soutěžící

Ani v tomto čísle Demlexu Vás redakce neochudí o povídání s lidmi, kterým na Demlovce a jejím osudu opravdu záleží. Osobností z nejpovolanějších, srdcařem v pravém slova smyslu, a mužem, na jehož bedrech leží největší díl zodpovědnosti, je náš nový pan ředitel Mgr. Stanislav Pospíšil. Pro Demlováky důkladně vyzpovídal pana ředitele šéfredaktor Petr Mašek z 9.A.

Rozhovor s panem ředitelem Mgr. Stanislavem Pospíšilem

Pane řediteli, dovolte nám, abychom Vám za celou redakci časopisu Demlex pogratalovali ke zvolení do funkce ředitele a při té příležitosti Vám položili několik otázek, které budou všechny Demlexáky jistě zajímat.

Jaké je Vaše životní motto?

Moje životní motto je: Vzdát se je horší, než být poslední. Nebo také: Nebát se jít a zúčastnit se.

Jaké hlavní úkoly máte ve školním roce 2023/24 před sebou?

Moje hlavní úkoly jsou, jak už jste si asi všimli, zelená střecha školy. Dále pak zajistit bezpečný provoz školy a komunikovat s lidmi.

Čekají Demlovku a Demlováky v blízké době nějaké důležité změny?

Určitě ano, jako prvotní je oprava střechy a s ohledem na střednědobé a dlouhodobé změny je to například vytvoření odborných učeben (informatiky a robotiky), na které je také vytvořen rozpočet, dále pak jazykové laboratoře (s počítači a sluchátky), odpočinkové místnosti s výhledem do roku 2027. Rekonstrukce hřiště, o které škola žádá už hodně dlouho, se pořád vzdaluje, ale doufejme, že již brzo proběhne.

Můžete nám popsat, jak vypadá Váš běžný pracovní den?

Ráno přijdu před sedmou hodinou a musím řešit elektronickou poštu, v které je nemálo drobných i větších úkolů. Dále následují pracovní schůzky, vlastní výuka a příprava na ni, návštěvy odlouče-

ných pracovišť a odboru školství (MMOL), práce s výkazy (informace o škole), porady se zástupci a školníkem, jednání s rodiči a v současné době i kontrolní dny v rámci rekonstrukce střechy. Ze školy odcházím mezi 16:30 a 17:30 hodinou.

Určitě se shodneme, že na naší škole panuje všeobecně dobrá nálada. Čím si myslíte, že to je?

Myslím si, že to je dobrým pracovním kolektivem, ochotou vzájemně si vycházet vstříc, vzájemnou podporou a hledáním dobré cesty ve výstupech v jednáních s rodiči.

Co byste chtěl všem Demlovákům vzkázat?

Budu rád, když se všichni budou těšit do školy a spokojeně odcházet ze školy, prostor pro zdravé klima, které se sice nedaří na 100 %, ale děkuji všem pedagogům a správním zaměstnancům školy za výborný start školního roku, kdy jako ředitel jsem prvním rokem ve funkci.

Děkujeme, že jste si na nás ve svém nabitém pracovním programu udělal čas, a přejeme Vám mnoho úspěchů, radosti a sil nejen v pracovním životě.

Petr Mašek, 9.A, šéfredaktor

rozhovory |

Na úvod druhého rozhovoru Vám dáme hádanku: Kdo je to? Výškou ji předčí i dobře rostlý páťák; silou hlasu konkuruje i panu školníkovi (když se zlobí na chronické nenosiče papučí); ve vyřídilce, vtipu a počtech nás všechny strčí do kapsy. Už jste poznali demlovskou první dámu čísel, rovnic a vzorečků? Ano, ano, jde o paní učitelku Kamilu Muroňovou. A kdo by ji náhodou neznal, tak se, dětiátka, těšě, až dorazíte k nám na 2. stupeň. Všemi oblíbenou a respektovanou paní učitelku s aprobací M – Fy Vám prostřednictvím rozhovoru představuje Barča Jíšová, Sofča Frömllová a Kuba Daněk (všichni z 9.A).

Rozhovor s paní učitelkou Mgr. Kamilou Muroňovou

Jak se dnes máte? Jak se cítíte?

Hmmm, dobře, protože budou prázdniny.

Máte nějaké životní heslo?

Ano. Hlavně, že se nikomu nic nestalo.

Jaké třídy letos učíte?

Letos mám 2 třídy šestky a 8.B.

Jak relaxujete?

U knihy, na procházce, u TV, mám ráda detektivky.

Jste ráda, že učíte tyto třídy?

Jsem ráda.

Děkujeme za rozhovor, paní učitelko, a ať Vám žáci dělají samou radost.

Který předmět máte raději? Matematiku, nebo fyziku?

Matematiku, protože je zábavnější.

Jakou školu jste studovala?

Přírodovědeckou fakultu.

Kam chodíte nakupovat?

Rohlík online, Albert online

Cítíte se na této škole dobře?

Ano, doufám, že tady až do důchodu zůstanu.

Chtěla byste být Vaším žákem?

Ne, protože jsem přísná.

S kým z učitelů si nejvíce rozumíte?

S paní učitelkou Hoškovou, Karbulovou a Šlahunkovou.

Máte nějaké oblíbené žáky?

Ano.

rozhovory |

Jeho revírem je školní družina, jeho tempo je vražedné. O jeho životě a činech se vypráví legendy. V třetím povídání Vám přinášíme rozhovor s nejoblíbenějším a nejvytíženějším asistentem pedagoga pod demlovským sluncem – panem asistentem Patrikem Kubíčkem. Většinou ho potkáte s širokým úsměvem na tváři, obklopeného hloučkem tu menších, tu větších dětí. Nebo ho taky nepotkáte, protože spoustu času tráví v terénu. Výlety, soutěže, exkurze, to je jeho gusto, tam je ve svém živlu! To a mnohem víc je dnes již kultovní Demlovák, pan asistent Patrik Kubíček.

Doplňovačka pro pana asistenta Patrika Kubíčka

1. Slovo, které v práci nejčastěji používám: oběd, pšššt.
2. Na práci asistenta mám rád ... hlavně tu různorodost, pracovní náplň, ale i to, že žákům mohu pomoci s učivem, předat rady do života nebo si s nimi jen tak pokecat o přestávce.
3. Má silná stránka je ... ,troufám si říct, že s každým dokážu vycházet.
4. Mé slabé stránky jsou ... ranní vstávání a odkládání povinností.
5. V práci se řídím heslem: Co nestihneš udělat dnes, můžeš udělat i zítra.
6. S dětmi se cítím ... o několik let mladší.
7. Na dětech mě nejvíc baví ... jejich schopnost mě každý den rozesmát.
8. Spolehlivě mě děti naštvou ...,když jsou drzé a lžou.
9. Na mé práci je nejtěžší... udržet občas nervy na uzdě.
10. Tři slova, kterými bych svou práci popsal: pohoda, klídek, řev.
11. Oblíbená školní činnost ... je určitě oběd. Na ten se těším od brzkých ranních hodin.
12. Přál bych si, aby ... se všem splnily jejich sny a hlavně aby letošním deváťákům vyšly přijímačky na jejich vysněné školy.
13. V příštím životě budu ... žít život, jaký žiju teď.
14. Po práci jsem rád, ... když se doma natáhnu.
15. Když zvoní, ... tak mám i nemám radost. Podle toho jestli zvoní na konci, nebo na začátku hodiny.

16. Oblíbený oběd ve škole ... špagety, svíčková a gulášek.

17. Prázdniny jsou ... nejlepší část školního roku.

18. V práci nikdy ... nespím, i když by se to občas hodilo.

19. Děti mě naučily ... trpělivosti, pochopení, naslouchat a používat TikTok.

20. Vzkaz pro všechny Demlováky: Mějte se rádi, buďte na sebe hodní a hlavně si vzájemně pomáhejte.

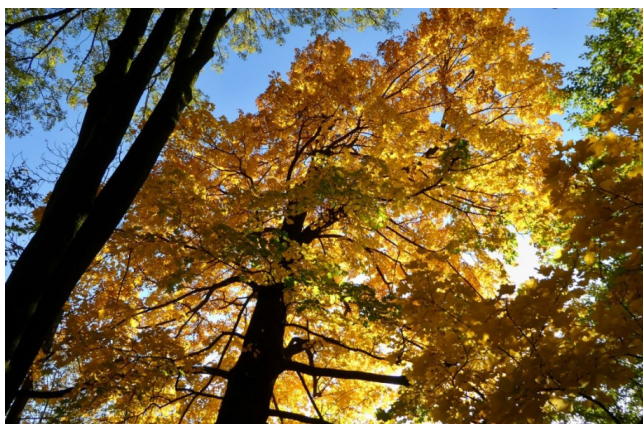

Výkon hodný obdivu, pan asistent právě zdolal Snežku ve svých nejoblíbenějších sandálech.

svět kolem nás |

V rubrice Svět kolem nás dostaneme skvělý tip na podzimní výlet od paní učitelky Karbulové, která je v nápadech na pěkné výletování opravdu nepřekonatelná. Poté štafetu převezme Jirka Karbula z 9.A a společně se vydáme na Poděbrady, abychom zjistili, co pod námi vlastně plave (To budete koukat!!!). A od vodních živočichů se nenápadně přesuneme k těm obojživelným. Za těmi se stačí vypravit do útulného kabinetu přírodopisu. Paní učitelka Kristová nás s radostí seznámí s demlovskými želvičkami.

Za barevným podzimem a lesní zvěří kolem hradu Hukvaldy

Podzimní dny vybízí k výletům a procházkám, na kterých můžeme obdivovat barevnou krásu přírody. V předhůří Moravskoslezských Beskyd, v okrese Frýdek Místek leží obec Hukvaldy. Hukvaldy jsou od Olomouce vzdálené něco málo přes hodinu jízdy autem. Chcete mimo jiné vidět krásné téměř 300 let staré buky, pozorovat daňky a muflony, pohladit si Lišku Bystroušku nebo snít o dávných dobách u 3. největší hradní zříceniny v České republice? Tak nasedat.

Zaparkovali jsme na jednom z několika místních placených parkovišť a teď vzhůru k bráně do obory. Cestou doporučuji zastavit se v Hukvaldské pekárně a vybavit se menší svačinkou v podobě výtečných koláčů (lopaťáků) nebo koláčků.

Obora se nachází kolem hradu Hukvaldy, jež se vypíná na kopci nad obcí, a v jeho blízkém okolí. Hrad byl založen v první polovině 13. století Arnoldem z Hückeswagenu na popud krále Přemysla Otakara I. Dnes je to již jen rozsáhlá zřícenina, veřejnosti přístupná od dubna do konce října. Mimo sezónu se tu občas koná nějaká akce

jako např. 3. 12. 2023, kdy zde proběhne tradiční Ondřejská pouť. A jak získal hrad a následně také obec své jméno? Podle lidové tradice je název odvozen od místních lesních víl, kterým se říkalo húkalky. Žily ve zdejších lesích a vyluzovaly zvláštní zvuky. Jejich houkání a pokřikování děsilo chodce procházející se v noci po lesních cestách.

Vcházíme branou do starobylé obory. Má rozlohu 440 ha a patří k nejstarším oborám v České republice. Je otevřena celoročně bez omezení a můžete ji navštívit i s pejskem. První zmínky o obor-

nictví na Hukvaldech jsou z roku 1567. Obora je od roku 2014 ve vlastnictví Biskupství ostravsko-opavského. Terén obory je velmi členitý s nadmořskou výškou od 320 m do 600 m. Procházet se budete až 280 let starými převážně bukovými porosty se starými alejemi lip, jírovců, dubů a samotářů různých dřevin. Děti se moc rády schovávají do dutých stromů podél cesty, mohou zde sbírat kaštiny nebo žaludy. V oboře je chován daněk skvrnitý, muflon obecný a prase divoké. Setkat se můžete ale i s jinými zvířaty jako veverkou obecnou, kunou lesní nebo skalní, tchořem tmavým, liškou obecnou, lasicí kolčavou, lasicí hranostajem a vydrou říční. Nejen v korunách a dutinách stromů můžete pozo-

rovat řadu ptáků. Doporučuji pro nadšené pozorovatele dalekohled s sebou.

Vydat se můžete 4 km okružní trasou NS Hradní vrch (čeká vás převýšení) nebo se projděte oborou tam a zpět po NS Janáčkův chodníček k další bráně. Obě cesty vás nejprve povedou ko-

lem sochy Lišky Bystroušky. Ta zde byla umístěna v roce 1959 na památku premiéry opery Leoše Janáčka Příhody Lišky Bystroušky v Hukvaldech. Leoš Janáček se v Hukvaldech v roce 1854 narodil. Současná socha je kopií té původní od sochaře Karla Vávry, kterou odcizil neznámý pachatel v roce 2015. Pohladejte Bystroušce ocas a splní se vám vaše přání. Za prudkou levotočivou zatáčkou směrem k hradu se ve svahu nachází skupina 7 unikátních chráněných buků. Mají neobyčejně krásný kořenový systém, který obnažila eroze.

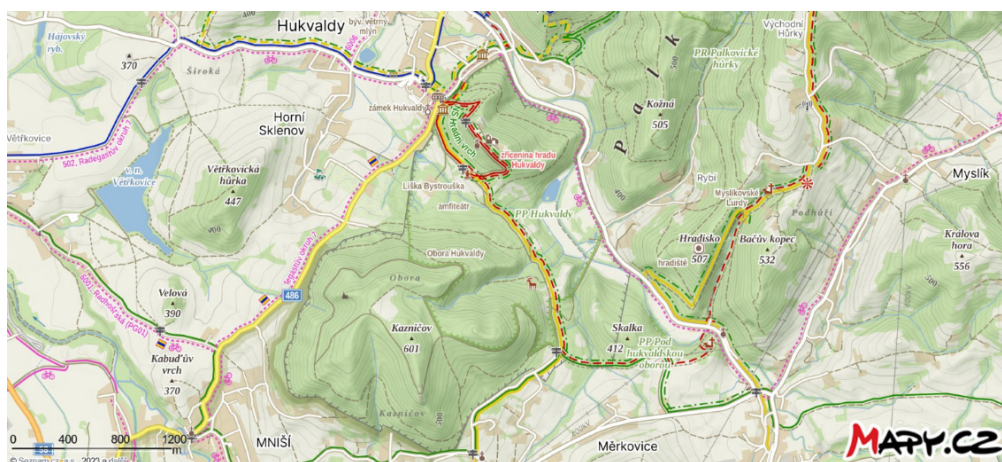
Jsou staré asi 150 let a podle legendy je pod jedním z těchto buků zakopán starý poklad. Kořeny stromů jsou velmi působivé a připomínají obrovské pavučiny.

Vydáte-li se cestou NS Janáčkůva chodníčku, projdete kolem přírodního amfiteátru a lovecké chaty Hubertky. V zadní části obory je vyšší pravděpodobnost výskytu lesní zvěře.

A pokud vám jen obora ke štěstí nestačí, nabízí Hukvaldy a okolí i další možnosti jak pěkně strávit volný čas např. Tropic Hukvaldy (mini ZOO a botanická zahrada), Památník Leoše Janáčka, vodní a větrný mlýn v okolí, rozhledny, naučné stezky, minipivovar Hukvaldy aj.

Všem milovníkům přírody a výletů přeji krásné slunečné počasí a spoustu zážitků na vašich cestách.

Marcela Karbulová

Zdroje:

<https://www.hradhukvaldy.eu>

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Hukvaldy>

<https://www.ic-hukvaldy.cz>

<https://www.kudyznudy.cz/aktivity/liska-bystrouska-v-hukvaldech>

<https://mapy.cz/turisticka?l=0&x=18.2304284&y=49.6137072&z=14>

<https://www.poznavajtebeskydy.cz/tipy-na-vylet/116-barevne-hukvaldy>

<https://alena.ilcik.cz/1410-beskydy-hukvaldy.php>

svět kolem nás |

Také se Vás po přečtení článku od paní učitelky Karbulové zmocnila touha vidět to všechno na vlastní oči? Tak poproste tatínka a maminku a udělejte si o víkendu krásný výlet do Hukvald. Za parádní cestopis děkujeme paní učitelce Karbulové a už teď se těšíme na příští cestování!

Z Beskyd se přesouváme k nám na Poděbrady. I my chodíme na Poděbrady moc rádi. Většinou se jen tak procházíme kolem vody a pozorujeme klidnou vodní hladinu, posloucháme různé zvuky místních ptáků nebo se věnujeme některé ze sportovních aktivit. Zamysleli jste se však někdy nad tím, co se asi skrývá pod vodou? Bázliví plavci, Jirkův článek raději přeskočte! Odvážným zvědavcům a vůbec všem milovníkům vodní flóry přeje hezký, i když trochu mokrý zážitek Jirka Karbula z 9.A.

Ryby v Poděbradech

Pískovna Poděbrady je oblíbeným místem nejen na koupání, ale i na rybaření.

V jejich vodách je relativně dost života, od všudypřítomných perlínů ostrobříchých až po sumce velkého, který se svou délkou až 3 m může ohrozit i koupající se psy. Sumec se živí v podstatě vším, co plave dokonce i jinými sumci. Z dravých ryb se zde vyskytuje též štika obecná, okoun říční a candát obecný. Se štikou se můžeme setkat hlavně kolem zarostlých břehů ale i na hlavní pláži. Okoun je doma v podstatě kdekoli u dna. S candátem se jen tak nesetkáte, protože žije velmi skrytě u dna a na mělčiny vyplouvá podobně jako úhoř říční až po setmění. Normální denní rybář se s úhořem pravděpodobně nesetká, ale v noci kolem půlnoci se to ve vodě jimi jen hemží. Potom tam žijí typické ryby pro Česko jako třeba kapr obecný, amur bílý, plotice obecná, slunka obecná. Kapr je snad nejznámější rybou v Česku. Dá se chytit skoro na všechno. Kapr je všežra-

vec, dokáže sníst i vodní šneky a mušle. Ano kapr má zuby, ale ne v klasickém slova smyslu. Zuby, které se nazývají požerákové zuby, má umístěné v krku. V zubech má kapr velikou sílu potřebnou k rozlousknutí měkkýšů. Živí se hlavně ze dna, ale dokáže si pro potravu vyplavat i na hladinu. Amur je stejně jako kapr zavlečená ryba z východu, kde se hlavně vyskytuje v řece Amur v Rusku. Do Česka byl zavlečen, kvůli jeho schopnosti likvidovat vodní vegetaci. Amury můžete vidět kolem rákosových břehů, kde se živí výhonky i celými rákosy, ale nepohrdne ani spadlou slivoní mirabelkou nebo jiným ovocem. Plotice stejně jako slunka nejsou moc velké ryby, jsou důležitou potravou dravců a rybářům často končí na háčku.

Až se příště půjdete na Poděbrady vykoupat, myslete na to, že pod vodní hladinou existuje nám skrytý úplně jiný svět.

Jirka Karbula, 9.A

svět kolem nás

Poctivě vymáchaní a poučení v jednom se vracíme zpět na Demlovku. V přírodopisném kabinetu se kromě paní učitelky Kristové a pana učitele Šimlíka „skrývají“ i dvě sympatické želvy. Pod vedením paní učitelky Kristové si s nimi povídaly Anička Bednářová a Verča Hubáčková ze 6.A.

Interview s želvičkami Caesarem a Kleopatrou

Želvičky zpovídaly novinářky: Anna Bednářová 6.A + Veronika Hubáčková, 6.A

AB: Ahoj Kleopatro a Caesare. Co jste vlastně za druh želv? A odkud pocházíte?

K: Ahoj, holky, jsme želvy zelenavé a naší přirozenou domovinou jsou subtropické oblasti v Řecku, Itálii, Španělsku a na Balkáně.

VH: Jak dlouho už jste na naší škole?

C: V lednu to budou dva roky.

AB: A jak jste se vlastně dostali na základní školu? Normálně přece želvy do školy nechodí...

K: Milá, zlatá, to bylo tak... Než jsme se ocitli ve škole, tak jsme čekali v depozitu v pražské ZOO. Byli jsme totiž odebráni z „černého chovu“. To znamená, že nás někdo choval jen na množení a na výdělek. My želvy jsme chráněné. Pokud nás chcete chovat, musíte mít potvrzení o původu. Nejde nás jen tak čapnout z volné přírody. Z Prahy jsme se díky jedné hodné paní úřednici dostali k vám do Olomouce.

C: Jsme takové želvy cestovatelky. Jen k vám jsme jely autobusem, metrem, vlakem a autem. Nic proti cestování nemáme, ale neměli nám v ZOO před odjezdem dávat k obědu tu brokolici. Kdybyste viděli a

hlavně cítili, jak to pak v přepravce dopadlo...

K: Musím ale ještě doplnit, že jsme byly želvy tři. Ten třetí želvák se jmenuje Rocky, je to sprinter mezi želvami. Ten teď bydlí u pana asistenta Kubíčka v Přerově. Je to Démon! * Už v ZOO nám nedal pokoj, stále nás honil a kousal nás do nožiček. Teď okusuje palce jen panu asistentovi a my máme klid.

*pozn. red. „svůj k svému“

VH: Líbí se nám u vás ve škole?

K: Jasně, líbí. Kde jinde si můžete ložit, kde se vám zachce. Máte co jíst, co pít, kam se zavrtat. Navíc jsme tu s Caesarem spolu, máme tady kámoše, Bertu a Mirka a chodí za námi děti.

C: Občas jsme za hvězdy, když probíráte v přírodopise plazy a donesou nás do hodiny.

AB: Když byla řeč o té brokolici, co vám tedy nejvíc chutná?

K: Jsme býložravci. Máme rádi všechny druhy salátů, pampelišky, jitrocel, okurky, rajčata, papriku. Ale nejvíc nám chutná to, co je červené a sladké. Třeba meloun, jahody, třešně, jablíčka.

VH: A kde býváte, když jsou ve škole prázdniny?

C: Na kratší prázdniny zůstáváme normálně v kabinetě přírodopisu a pan učitel nebo paní učitelka nám nosí něco k snědku.

Na letní prázdniny jsme byli u k paní učitelky na chatě. Tam máme i venkovní výběh. A ty minulé jsme si užívali s Maruškou Danisovou z 8.C.

AB, VH: Milé želvičky, děkujeme vám za rozhovor a přejeme vám hodně šťastných let na ZŠ Demlova!

Doufáme, že Vám povídání s želvičkami zvedlo náladu stejně jako nám. Za milý rozhovor Aničko, Verče i želvičkám děkujeme. Děkujeme rovněž paní učitelce Kristové a panu učiteli Šimlíkovi za jejich ochotu, trpělivost a láskyplnou péči, které se nedostává jen zvířátkům, ale všem, kteří do jejich kabinetu zamíří. Už tušíte, kdo se stane hvězdou příštího čísla? Možnosti jsou dvě, pan učitel Šimlík, nebo Mirek? Nechte se překvapit (jistě bude čím)!

historické okénko |

Je stará jako lidstvo samo, vlastně mnohem starší... Má mnoho podob, občas nám vykouzlí úsměv na tváři, mnohem častěji nás však udiví a někdy umí být pěkně děsivá. Vypráví nám příběhy, z nichž je možné se poučit. Řeč je o nekorunované královně věd – historii.

Abychom si mohli vážít přítomnosti, musíme studovat minulost. Dnes se nám otevře Historické okénko do období 2. světové války. Boris Kulíšek z 9.A se ve své práci bude věnovat temným událostem, které se týkají nacistického Německa, a uctí tak památku šesti milionů Židů, jejichž životy za 2. světové války vyhasly.

Na Borise naváže svým neméně zdařilým článkem Matyáš Endlicher z 9.A. Matyáš nám připomene Hitlerovu cestu k moci a informuje nás o tom, jak za okupace vypadala situace v Olomouci.

V třetí části rubriky zase nabere dech a přeneseme se do historie mnohem vzdálenější. Své výtvarné práce inspirované dvěma pražskými legendami a řeckou bájí nám představí Laura Špatenková z 8.B.

Konference ve Wannsee

Konference ve Wannsee byla schůzka vysokých pohlavářů nacistického Německa, která se konala v záměcku na břehu jezera Wannsee poblíž Berlína, a to dne v úterý 20. ledna 1942. Tato schůzka měla za účel zhotovit a ujednat plán na hromadné a systematické vyvraždění všech jedenácti milionů evropských Židů, nebo-li vyřešit takzvané konečné řešení židovské otázky.

Již před druhou světovou válkou se německý kancléř Adolf Hitler, přesně již od jeho nástupu k moci v Německu v roce 1933, stavěl proti Židům pomocí propagandy. Označoval je za méněcennou rasu, a také za největší nebezpečí, kterého je třeba se jednou provždy zbavit. Kvůli těmto štvavým krokům, jako byly také Norimberské zákony, které například zbavily všechny německé Židy německého občanství, se pět set tisíc německých Židů přestěhovalo před válkou do zahraničí. Poté nastává 1. září 1939 a Hitler se svojí armádou začíná dobývat Evropu a společně s ní také získává několik milionů hlavně východoevropských Židů. Zde se ale už tolik neuplatňuje způsob opovrhování Židů takový jaký byl před válkou. Naopak se zde uplatňují obrovské pogromy, během kterých někdy zahyne až několik desítek tisíc lidí a to nejen Židů, ale také nevinných obyvatel, kteří žijí na okupovaném území, a ještě k tomu jsou silně přelidněná ghetta, která Němci nechali na okupovaném území vybudovat.

Takto to funguje do prosince roku 1941, než Hitler dospěje k nápadu, že by se všechny méněcenné rasy a odpůrci nacistického režimu, mezi které kromě Židů patří ještě Romové, Slované, homosexuálové, komunisté, tělesně či mentálně postižení, Svědci Jehovovy, Sociální demokrati, měli jednou provždy vyvraždit, a to systematicky a důkladně. Proto bylo nutné sestavit plán, jak tuto obrovskou vraždu, která se týká hlavně Židů, uskutečnit. Do tohoto úkolu je pověřen zastupující říšský protektor Protektorátu Čech a Moravy Reinhard Heydrich, který svolá sjezd nacistických pohlavářů, kde se schválí možnosti, komtence a způsoby k takzvanému konečnému řešení židovské otázky, nebo-li k surovému a naprosto bezlidskému vyvraždění evropského židovstva. Této konferenci bude předsedat na příkaz Hitlera samotný Heydrich. Adolf Eichman, který bude poté na příkaz Heydricha sloužit jako jeden z hlavních organizátorů tohoto odporného vyvražďování, bude na jeho příkaz svolávat jednotlivé členy tohoto sjezdu. Tato konference se uskuteční v záměcku na okraji jezera Wannsee, a to 20. ledna roku 1942. Zúčastní se jí přesně patnáct osob, z toho dva jsou Heydrich a Eichman. Heydrich začne tím, že všem ukáže dokument, který je podepsán samotným, asi čtvrtým největším mužem Hitlerového Německa, Hermannem Göringem, ve kterém se píše o opravňujícím provedení konečného řešení židovské otázky. Muži na konferenci se zatím tváří nechápavě, ale když jim ukáže Adolf Eichman soupis všech Židů v Evropě, kde se za slovem „evakuace“ schovává slovo vyvraždění, tak všem je v sále ihned jasné o čem budou dalších několik minut diskutovat. Tajemník ministerstva vnitra Wilhelm Stuckart navrhuje, že namísto vyvraždění by stačilo pouze Židy sterilizovat. Další osoba z účastníků, tajemník říšského kancléřství Fridrich Kritzingerse, se k plánu tváří záporně, ale nakonec po Heydrichově důrazné domluvě nikdo neprotestuje. Potom už zbývalo se jenom domluvit, jak se toto obrovské vyvraždění provede. Jak již bylo shora uvedeno, již před touto konferencí byli Židé nesystematicky vražděni na okupovaných zemích, a to zejména jednotkami Einsatzgruppen, což byly polovojenské eskadry smrti, které své oběti ve velkých popravách vraždily. Tento způsob byl ale velice chaotický a neefektivní. Proto Heydrich svůj výstup na konferenci ukončí nápadem, který nyní bude zaváděn. Jedná se o návrh, že se Židé budou hromadně vraždit v plynových komorách, do kterých se bude vhánět toxický plyn. Návrh se schválí, potřesou si rukami a všech patnáct jede zpátky, třeba za rodinou. Poté začnou výstavby vyhlazovacích táborů s plynovými komorami, kde budou Židé až průmyslově vražděni a konečné řešení židovské otázky může začít...

Na památku všem šesti milionům Židům zavražděných v tomto ukrutném období...

Boris Kulíšek, 9.A

Rychlé shrnutí, jak se Adolf Hitler dostal k moci v Německu

Když se Adolf Hitler roku 1936 dostal v Německu k moci, tak začaly temné časy pro celou Evropu, všem v Německu sliboval blaho a říkal, že udělá Německo zase dobré jako předtím, předtím myslel před první světovou válkou, kdy bylo Německo velkou velmocí v Evropě a každý se Německa bál kvůli jeho vyspělé armádě. Když se Německo přidalo do první světové války, kterou prohrálo, tak bylo oslabené a přišlo o dominanci nad Evropou. Lidé v Německu byli tolik zoufalí, že se dostal Adolf Hitler k moci, ale to ještě nevěděli, koho

pustili k moci tak vyspělého státu. Adolf Hitler ze začátku sliboval, že bude lépe a že udělá vše proto, aby bylo Německo zase dobrým jako předtím. Adolf Hitler řekl, že udělá Německo zase dobrým státem, ale lidé zjistili, co tím myslel, až po rozšiřování samotného Německého státu. Nejdříve to byl anchluss Rakouska a potom dokonce samotné české Sudety, ale i tak mu to nestačilo, a tak 15. března roku 1939 obsadil celé Československo a následně toho roku začal i invazi do Polska, což začalo druhou Světovou válku na dalších 6 let.

Matyáš Endlicher , 9.A

Olomouc za okupace nacistického Německa

Olomouc byla za Československa 5. největším městem, bylo to město památek a přírody s 77 893 tisíci obyvateli. Olomouc už roku 1938 byla na hranici s Německem, protože po Mnichovské dohodě jsme přišli o Sudety, které zasahovaly až ke kraji Olomouce, následně se Olomouc 15. března roku 1939 dostala do rukou nacistického Německa. Toto bylo pro Olomouc velmi tragické, protože se z Olomouce stalo sídlo nacistického vojska, protože byla pomalu na hranicích s dalším státem. Olomouc pod Hákovým Křížem na tom byla velmi špatně, lidé v Olomouci byli utlačováni vojskem a dokonce i zabíjeni v jejich domech, pro-

tože schovávali české Židy před nacisty. Za okupace Olomouce byly zničeny všechny synagogy, kde se Židé scházeli a modlili se. V Olomouci během této doby byla česká společnost podrobena tvrdým nacistickým režimům, omezením svobody a diskriminaci. Olomouc byla součástí Protektorátu Čechy a Morava, což bylo nacistické protektorátní území na území Československa. Během okupace byly české instituce a kultura potlačovány a čeští občané byli vystaveni perzekuci a represím ze strany nacistických úřadů, Olomouc také podléhala velké cenzuře.

Matyáš Endlicher , 9.A

ZDROJ:

https://olomoucky.denik.cz/zpravy_region/wehrmacht-olomouc-naciste-1939-15-brezna-okupace-20220315.html

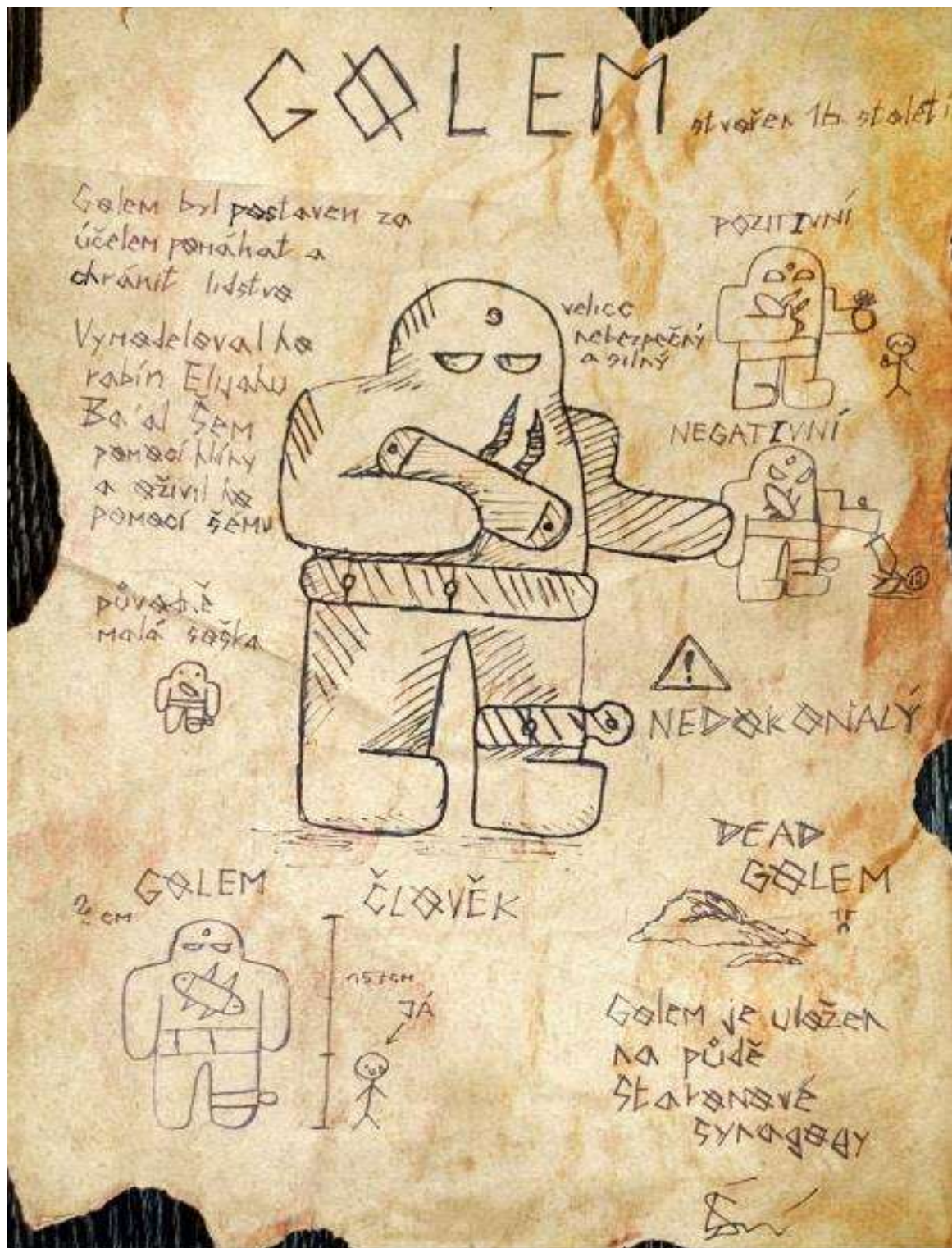
historické okénko |

Legenda o staroměstském orloji

historické okénko |

Legenda o pražském Golemovi

Laura Špatenková, 8.B

historické okénko |

Legenda o staroměstském orloji

ozvěny podzimu |

Podzim je výborný malíř, ten nejlepší. Jeho malířská paleta nabízí nespočet odstínů teplých barev. Jejich názvy jsou malebné. Posudte sami: žlutavá, kuřátkově žlutá, pískově žlutá, lososová, rudá, nachová, karmínová, purpurová, fuchsiová, magenta atd. A tak se každým rokem ze stromů stanou umělecká díla a z lesů, lesíků, borů a hájů zase živé obrazy. A my jen (mnohdy s otevřenou pusou) žasneme, jak to ten podzimek letos opět úžasně namaloval.

Barvy jsou krásná věc, ale pak je tu samozřejmě i druhá strana mince. Podzim s sebou rok co rok přináší také ochlazení, deště, mlhy, plískanice a jiné další polízanice. Přiklopí nás pokličkou a ukradne nám na čtvrt roku sluníčko. V závislosti na počasí se příroda utiší, zklidní a všechny síly (které jí od léta zbyly) vrhne do příprav k přežití zimy. Lidé, jsou-li moudří a žijí-li s přírodou v souladu, se pomalejšímu a klidnějšímu rytmu přirozeně přizpůsobí.

V naší zemi se s podzimem pojí náboženský svátek Památka zesnulých, lidově Dušičky (2.11.). V tento den lidé zapalují svíčky a vzpomínají na zemřelé příbuzné a přátele.

Za posledních dvacet let je v České republice stále populárnější i svátek, který se tradičně slaví v anglosaských zemích, jde o dětmi oblíbený Halloween. Pochází z Irska a u jeho zrodu stáli Keltové. Slaví se 31. října. V tento den se děti oblékají do strašidelných kostýmů a s tradičním pořekadlem „Trick or treat (Koledu, nebo něco provedu!)“ chodí koledovat sladkosti. Tradičními symboly Halloweenu jsou vydlabané dýně se svíčkou uvnitř, čarodějnice, černé kočky a duchové.

My jsme se Halloweenem inspirovali v rubrice Ozvěny podzimu. Pokud máte rádi hororové příběhy, jste připraveni se opravdu bát a ještě k tomu umíte dobře anglicky, pak Vás potěší šikovná vypravěčka a výborná angličtinářka, talentovaná Tereza Gabriela Prajková z 7.A. Tereza svůj příběh doplnila neméně děsivou ilustrací. Až vám zmizí husí kůže, tak se začtete do strašidelných příběhů Simči Hájkové a Martina Šišky. A když přežijete i je, za odměnu Vás vezmeme do haloweenského městečka.

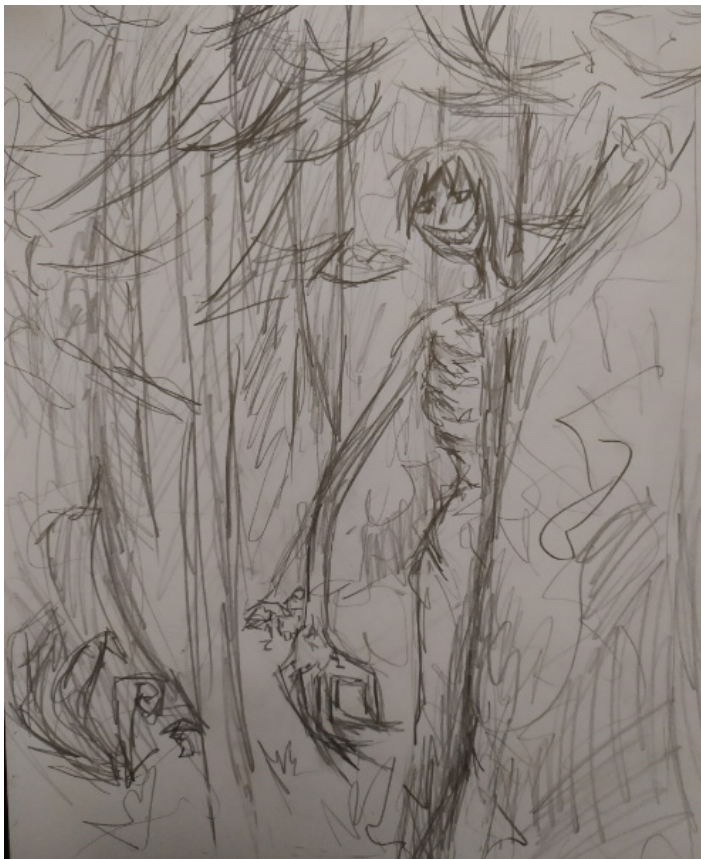

The Halloween Story

I was lying in the bed thinking – my head just won't turn off... Also, it was late at night, and what a cliché - it was 3am... So i suppose nobody would be surprised if something strange or terrifying happened, right? Well, I wouldn't be.

Finally, I was slowly falling asleep. But after a while I was awake again, because of some strange sound – maybe something like scratching on the wood, or at least something like this. Well, I'm not gonna lie, it was a little creepy. And it was even scarier when I found out that I couldn't move.. That's when I realized I'll probably meet my night paralysis demon again...

I was scared to even open my eyes, but after a while encouraging myself, I opened them.. What I saw was a tall monster bowing over me. I started sweating when I looked into its empty eyes.. They completely lacked any emotion. Then I saw it was smiling. But of course not in the nice way, it was that creepy smile anyone could imagine someone could have while ripping off their insides. I was sweating. It was really terrifying..

It was like this every night I tried to sleep (usually I couldn't because of my insomnia). So I closed my eyes. I tried to think of the trip to forest I was about to participate with my friends. It was quite difficult to not to think of that monster, but I made it. So it helped and I falled asleep at least for a while, even if it was hard. When I awakened at 7 o'clock, I started to prepare myself for the trip. It was good, since it was Saturday, we had almost the whole day just for ourselves. But I had a strange feeling, like something was about to happen.. Something not that good...

It's probably just feeling from the night paralysis, nothing bad is gonna happen, I thought. So I basically continued packing for the trip, which I was looking forward to. Soon it was time to meet my friends, it was a while after 12 o'clock, so we all had lunch and we went to the forest. It was nice, we were there for about 2 hours, but then I saw something. I thought it was nothing, but when it repeated for the third time, i decided to look what was it. It was a stupid idea and a basic horror cliché and I knew that, but I was just too curious.

So when I looked closer, once again I saw that creepy smile and empty eyes and its tall figure with long arms, which it wrapped around me, when it got closer thanks to my carelessness. When my friends realized I was missing, they went back to find me. But when they did, it was already too late. The only thing they found was a corpse without legs and arms. Those limbs seemed to be bitten off of the body and when these friends looked closer, their theory was confirmed – it really was me. But what shocked and terrified them even more was that I was still breathing.

Tereza Gabriela Prajková, 7.A

ozvěny podzimu |

Zlý čokl

Došel jsem příliš daleko, až jsem skončil v části města, kde všechny domy vypadaly opuštěně. Po-
uliční lampy se rozsvítily a já jsem uviděl velkého, černého a ošklivého čokla. Tlamu měl celou od lidské
krve a jeho zuby byly ostré jako nože.

Čokl si mě hned všiml. Neváhal a šel za mnou. Lekl jsem se, až jsem spadl na zem. Báł jsem se, co se
bude dít dál. Jen jsem tam tak seděl a díval se, jak se ke mně čokl přibližuje. Začal jsem přemýšlet o útěku,
ale celý jsem ztuhl z pomyslení, že mě čokl dohoní. Nemohl jsem se vůbec hýbat. Čokl se však v polovině
cesty zastavil, chvíli stál na místě a potom se rozběhl. Běžel tak rychle, že než jsem se nadál, už byl na mě.

Čokl po mně skočil a ukousl mi ruku. Začal jsem strašně ječet, protože to bolelo a krev všude stří-
kala. Čokl si pochutnával na mojí ruce. Moje tělo se najednou zase začalo hýbat. Tak jsem se pokusil o útěk.
Zvedl jsem se ze země a utíkal, jak nejvíc to šlo, jenže čokl to nenechal plavat. Mojí ruky si přestal všímat
a utíkal za mnou ještě větší rychlostí než před tím. Ohlédl jsem se a uviděl jsem, že čokl je hned za mnou,
tak jsem zpanikařil a zakopl jsem. Čokl na mě skočil a zakousl se do mě. Zlý čokl mě zabil.

Simona Hájková, 7.B

Hbitá siréna

Tohle je vše, co si z té noci pamatuji, a přestože mi říkali, že si to vymýšlím, moc dobře si to pama-
tuji, je a bude to moje noční můra.

Stalo se to tak, že mi kamarádi poslali před týdnem zprávu, jestli s nimi nechci jet kempovat. Moc
se mi nechtělo, tak sem jim odepsal, že se omlouvám, ale že nemůžu jet. No a jak to vždy dopadá, tak jsem
se stejně rozhodl, že nakonec pojedu.

První večer byl normální. Dali jsme si nějaké pívko, vyprávěli nějaké strašidelné příběhy, no prostě
klasika. Když bylo tak asi půl desáté, šli jsme spát. Ale když jsem se vzbudil, tak tu nikdo nebyl. Tak jsem
volal, že jsem dost velký na to, abych s nimi hrál na babu. Nějakou dobu jsem hledal, ale nikdo tam nebyl,
tak jsem pak doufal, že šli třeba na houby na oběd. Ale asi po minutě se ozval strašlivý výkřik.

Rozběhl jsem se, jak já říkám, rychleji než šnek. Běžel jsem chvíli a pak jsem uviděl tělo. „To je
můj kamarád!“, řekl jsem si, „kdo ho mohl tak roztrhat na kousky?“ Jenomže jak jsem tak přemýšlel, co
budu dělat, vyrušil mě rozhlas. Povídal, že jsem prý pohřešovaný z vraždy pěti lidí a své rodiny. Přišlo mi
to divné, když jsem se ještě včera loučil s mámou a s tátou. No, tak jsem si říkal, že to musím jít ohlásit na
stanici. A pak jsem to viděl...

Něco přede mnou stálo, byla to asi dvacetimetrová postava, která měla místo hlavy sirény. Chvíli
jsem se na to díval a pomalu jsem couval, aby to nebylo skoro vidět. Pak ale začala hrozně řvát jak sirény při
povodni. Začal jsem zdrhat. Nechtěl jsem se otáčet, ale říkal jsem si, že když už tady umřu, tak chci vědět,
jak mě to zabije. No, ale to, že jsem se otočil, byla velká chyba, ta postava za mnou běžela po všech čtyřech
takovou rychlostí, že ta moje „nadšnečí“ k tomu ani nemá blízko. Měl jsem ale štěstí, protože jsem cestou
našel jeskyni. Rychle jsem se do ní schoval. To monstrum tam čekalo až do večera, pak jsem šel na kutě.

Druhý den jsem zkontroloval, jestli tu to monstrum někde není a pak jsem se rozběhl na parkoviště.
Sedl jsem si do auta, šlápl na plyn a snažil se ujet někam do civilizace. To jsem ale netušil, že to monstrum
se za mnou rozběhlo. Snažil jsem se mu ujet, ale nešlo to. Přede mnou se objevila prudká zatáčka a musel
jsem zpomalit. Ale to monstrum to nevědělo a zřítilo se ze skály.

Jestli žije, nebo ne, to nevím, ale já žiju, sice v blázinci, ale to nevadí. Do toho lesa se už nikdy ne-
vrátím. Budu mu asi říkat HBITÁ SIRÉNA.

Martin Šiška, 7. B

ozvěny podzimu

Julča Stodůlková a Adri Sýkorová z 6.C Vám zvou na procházku do svého halloweenského městečka, které vytvořily v hodině ČJ s paní učitelkou Gráblovou při procvičování psaní velkých písmen ve vlastních jménech.

HALLOWEENSKÉ MĚSTEČKO
Julče & Adri

1. VYMYSLI VÍCESLOVNÉ NÁZVY PRO TYTO ČÁSTI HALLOWEENSKÉHO MĚSTEČKA. POZOR NA MALÁ A VELKÁ PÍSMENA!

 KOSTEL	<i>Kozdel</i> <i>U</i> <i>Masožravé</i> <i>Capybary</i>	 ŠKOLA	<i>U</i> <i>Staré</i> <i>smrtky</i>	 OBCHOD	<i>U</i> <i>Krvavé</i> <i>pesnické</i> <i>dýně</i>
 RESTAURACE	<i>U</i> <i>Vyblitých</i> <i>vnitřností</i>	 HŘBITOV	<i>U</i> <i>Rozdrcených</i> <i>kostí</i>	 ANTIKVARIÁT	<i>U</i> <i>Chcible</i> <i>mýši</i>

2. HALLOWEENSKÉ MĚSTEČKO POJMENUJ A NAKRESLI JEDNODUCHOU MAPU, DO KTERÉ ZAZNAČ MÍSTA Z PŘEDCHOZÍHO CVIČENÍ. MŮŽEŠ PŘIDAT I DALŠÍ MÍSTA (NÁMĚSTÍ, AUTOBUSOVOU ZASTÁVKU, POSILOVNU...)

Do předposlední rubriky jsme zařadili příspěvek Péti Maška z 9.A, který nás poučí o tom, jak předcházet požáru. Peťa nám ve svém článku přináší spoustu užitečných a praktických rad, které Vám budou užitečné.

Požární ochrana

Prevence před požárem (1. díl)

Všechny Vás zdravím, v tomto článku se dozvíte něco o prevenci vzniku požáru. Začneme od samého začátku, než požár vznikne. Nejčastější příčiny jsou nedbalost a závady na spotřebičích. Abychom předešli podobným nehodám, tak musíme začít nejdříve u sebe. Při dovolené například vytáhneme spotřebiče ze zásuvky samozřejmě kromě lednice. Měli bychom také uzavřít plyn a ujistit se, že všechny zdroje tepla jsou vypnuté nebo uhašené například kamna, přímotopy, krby, svíčky nebo sporák a také trafa.

Při krátkodobém opuštění domu stačí zkontrolovat vypnuté spotřebiče, vypnuté nebo uhašené zdroje tepla a nic nenabíjet například mobil, sluchátka, notebook nebo koloběžku prostě všechno co má baterii. V noci uděláme to samé

jak při krátkodobém opuštění, ale hlavně tedy nechat nic nabíjet hlavně mobil a už vůbec ne v posteli. Před požárem se můžeme také chránit nepoužíváním vadných nebo poškozených spotřebičů.

Dále je na spotřebičích piktogram znázorňující certifikaci. Pozor!!! Piktogram C E znamená certifikováno Evropou (písmena dál od sebe). Piktogram CE znamená China export (písmena blízko u sebe) – větší pravděpodobnost nebezpečí úrazu el. proudem nebo požáru. Hlavně používejte spotřebiče dle návodu, což platí pro všechny spotřebiče nezávisle na certifikaci!

Proto doporučuji kupovat spotřebiče s ověřených prodejen. Pokud máte doma o nějakém spotřebiči pochybnosti, můžete si nechat udělat revizi. Dále také platí čím méně věcí, tím pomaleji se požár šíří a tím méně je kouře (hlavní viník úmrtí) a ohně.

Takže zbytečně nehromadit věci patří také do prevence požární ochrany. Když je málo věcí,

všehochuť |

tak požár nemusí vůbec vzniknout. A předposlední bod je nedávat věci ke zdroji tepla nebo k elektrickému zdroji například přímotop neumístíme hned vedle křesla, ale dál od něj. Nedáváme také například noviny nebo oblečení vedle kamen či krbů. Přímotopy také nezakrýváme oděvy.

Dáváme si pozor také na prodlužovací kabely, které vedou například za pohovkou. Kabely nesmí být skřípnuty nebo překrouceny, protože místo skřípnutí nebo překroucení se může začít nadměrně zahřívat a může začít hořet.

Dále radím, nepřetěžujte zásuvky a prodlužovačky, nenechávejte nic nabíjet bez dozoru ani hořet malou svíčku a nemějte zaprášené ani poškozené spotřebiče. Posledním bodem je nákup prostředků na snížení důsledku požáru - požárních hlásičů a hasicích přístrojů. Požární hlásič je

velmi důležitý pro včasnou detekci požáru. Požární hlásič nás v noci chrání před smrtí, protože když spíme, tak nám nefunguje čich (ověřeno na vlastním psu), ale sluch nám funguje, i když spíme, a tak se většinou udusíme, zatím co hlásič nás probudí.

Hasicí přístroj je důležitý pro uhašení počínajícího požáru. Doporučuji koupit hasicí přístroj, i když bydlíte v bytě. Nejlépe 6 kg práškový s hasicí schopností min. 21A 113B. Do auta doporučuji 2 kg prášku s min. hasicí schopností 8A 55B. A když máte doma hodně elektroniky, doporučuji min. 2 kg CO₂ s min. hasicí schopností 34B. Pozor všechny výše uvedené hasicí přístroje nejsou účinné při hašení požárů vzniklých od lithiových baterií (viz druhý díl „Hašení požárů“). Takže koupě hasicího přístroje není zbytečná věc.

Petr Mašek, 9.A

Obr. Prostředky ke snížení důsledku požáru

https://www.youtube.com/watch?v=t_TDgfIli4Q

https://www.youtube.com/watch?v=fh4I2zXc3_0

Články související s tématem:

<https://www.pozary.cz/clanek/2121-i-maly-pozar-zabiji/>

<https://www.pozary.cz/clanek/9291-muz-se-udusil-pri-pozaru/>

Jistě nám dáte za pravdu, že po protipožárním školení je potřeba se osvěžit. Markétka Konečná z 9.A svým receptem jistě potěší všechny milovníky čokolády.

RECEPT

Čokoládové sušenky

SUROVINY:

- 115 g másla
- 200 g hladké mouky
- 100 g krupicového cukru
- 100 g hnědého třtinového cukru
- 1 vejce
- ½ lžičky soli
- 1 lžička jedlé sody
- 150 g mléčné čokolády
- ½ lžičky vanilkového aroma

POSTUP:

1. Troubu předehřejte na 180 °C a plech vyložte pečícím papírem.
2. V míse vyšlehejte máslo s krupicovým a třtinovým cukrem do hladké pěny. Poté přidejte vejce a znovu směs vyšlehejte.
3. Do vzniklé směsi přimíchejte sůl, vanilkové aroma a jedlou sodu.
4. Nakonec přidejte mouku s nakrájenou čokoládou a poté těsto promíchejte.
5. Směs nabírejte polévkovou lžící a tvarujte z ní kuličky o velikosti cca 2-3 cm (každá kulička by měla být stejně velká).
6. Pečeme přibližně na 8-10 minut.

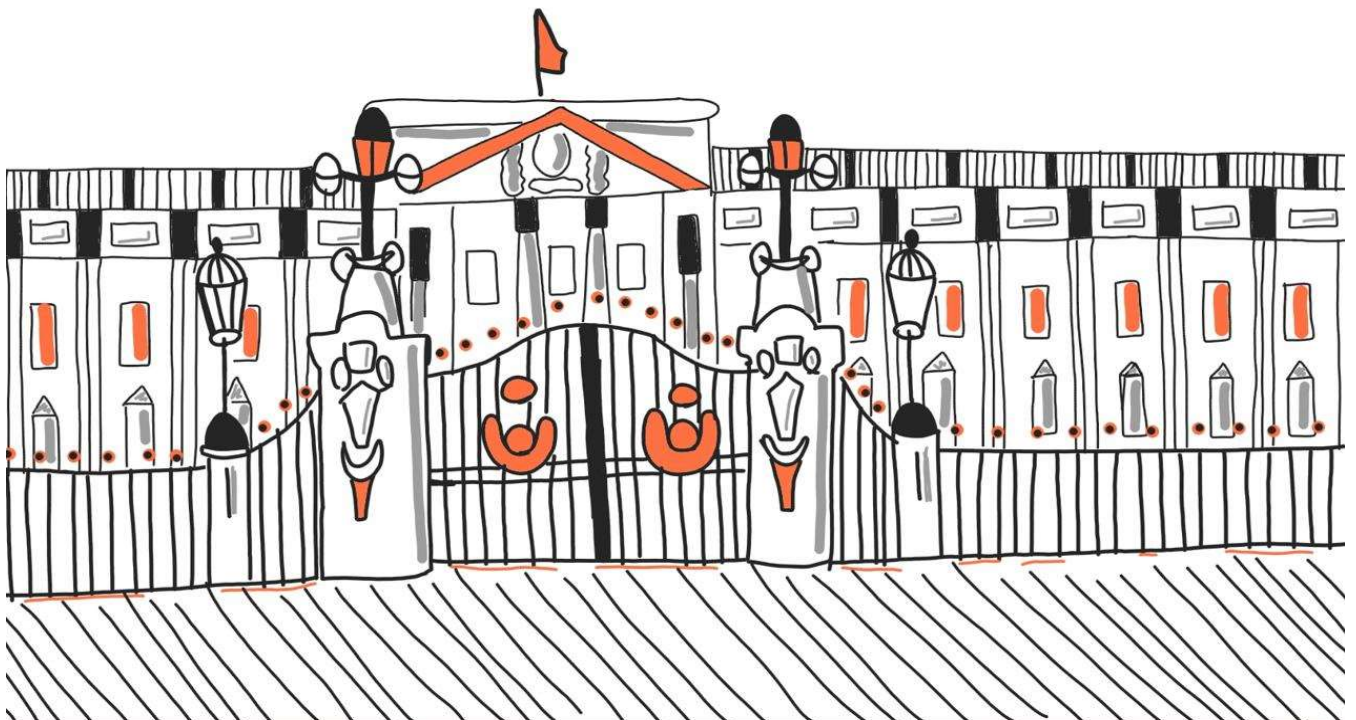
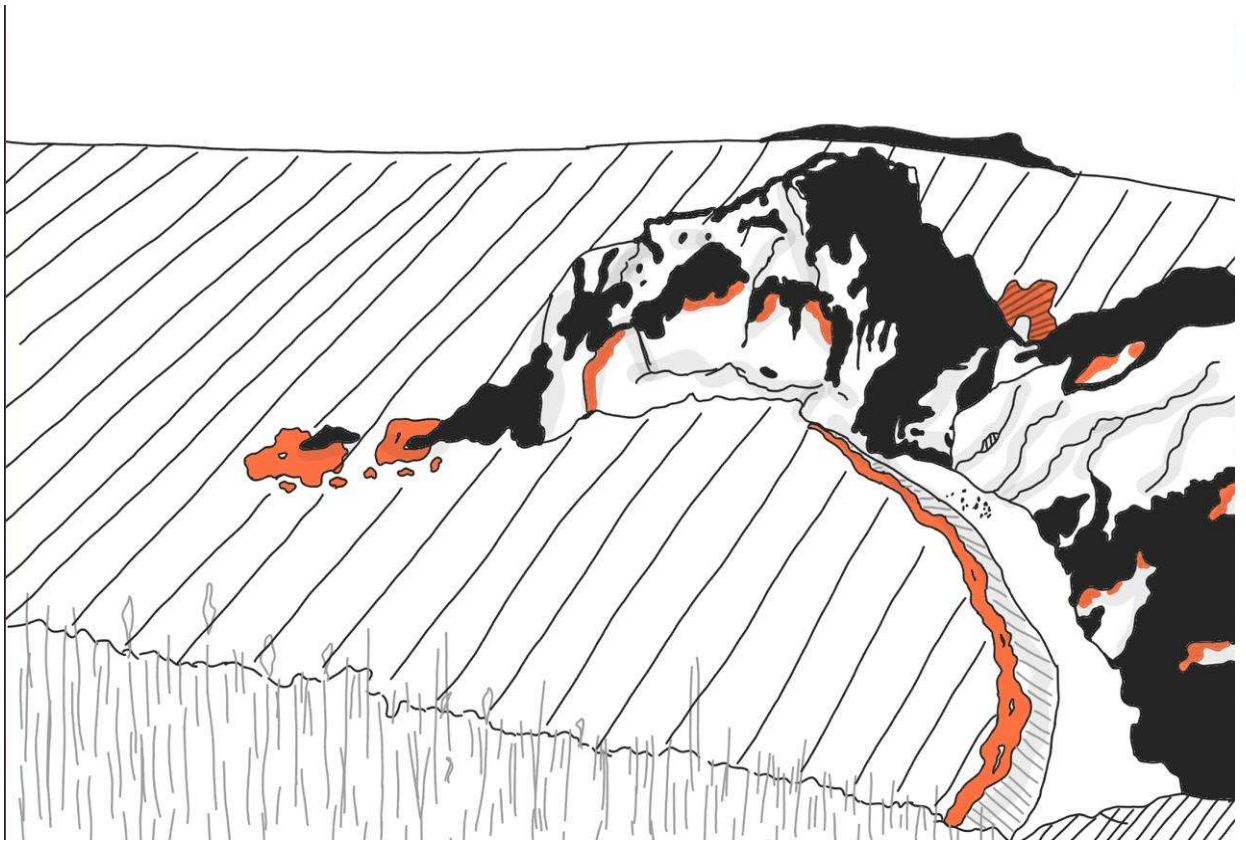
Markéta Konečná, 9.A

V poslední rubrice Demlexu si prohlédnete práce talentovaných Demlováků. Předtím však ještě speciální poděkování Julče Bartkové z 9.A za stylovou titulní stranu Demlexu. Jako první Vám svůj komiks na téma Expedice Anglie představuje Kačka Čopjanová z 9.A.

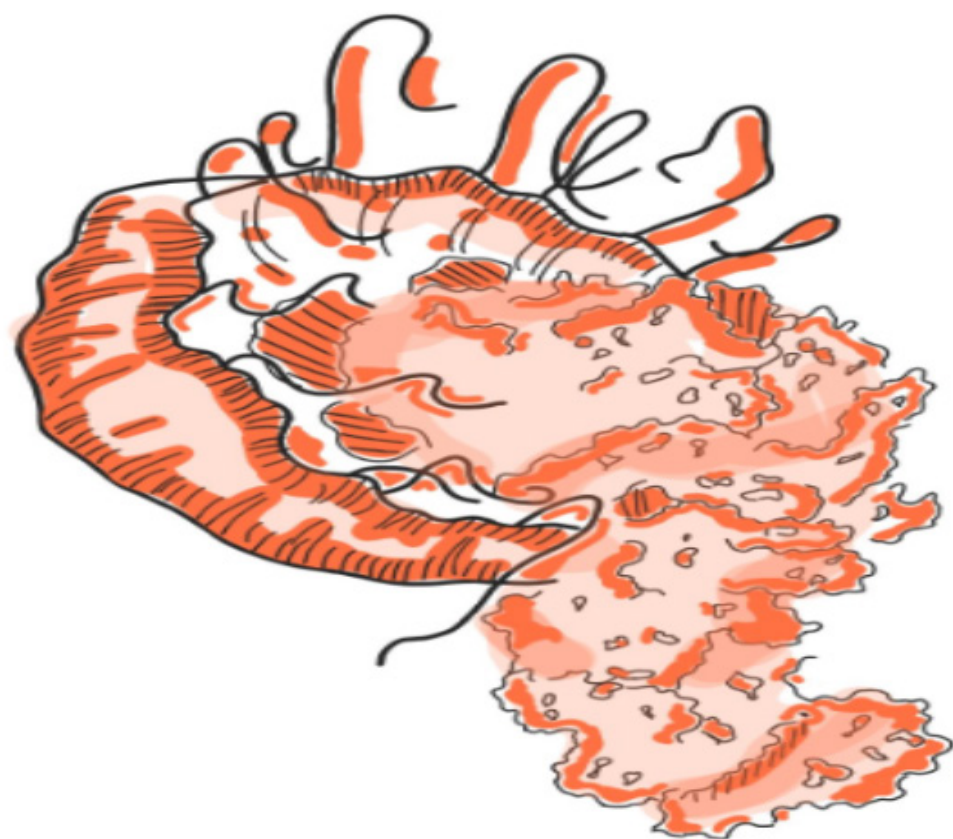
Expedice Anglie

Kačka Čopjanová, 9.A

Welcome to
the Jungle
SEALIFE
Brighton

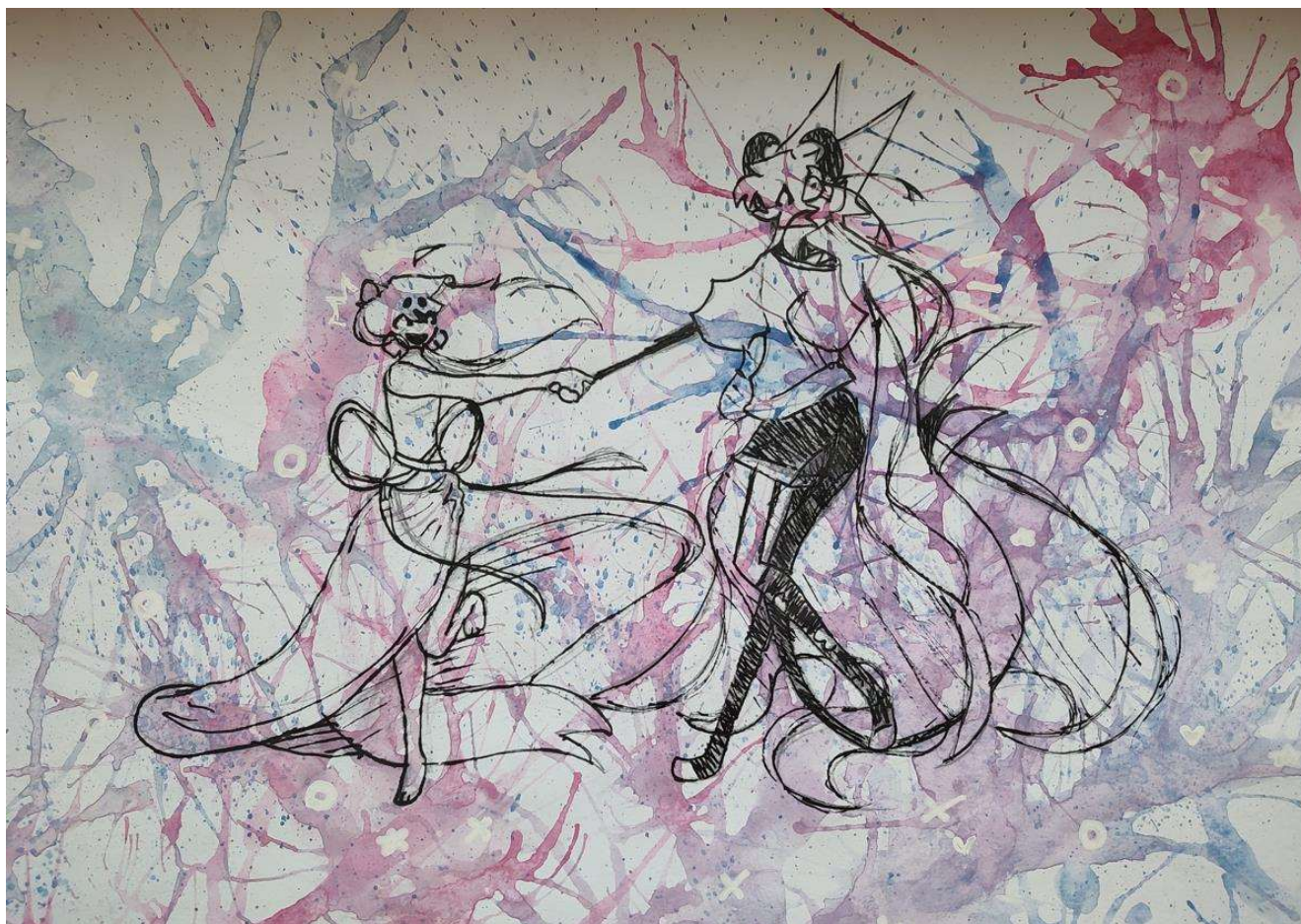
tvoríme

V poslední rubrice Demlexu si prohlédnete práce talentovaných Demlováků. Předtím však ještě speciální poděkování Julče Bartkové z 9.A za stylovou titulní stranu Demlexu. Jako první Vám svůj komiks na téma Expedice Anglie představuje Kačka Čopjanová z 9.A.

Výtvarné práce žáků 9. ročníků

Stylizace šišky

Julie Bartková: Tanec

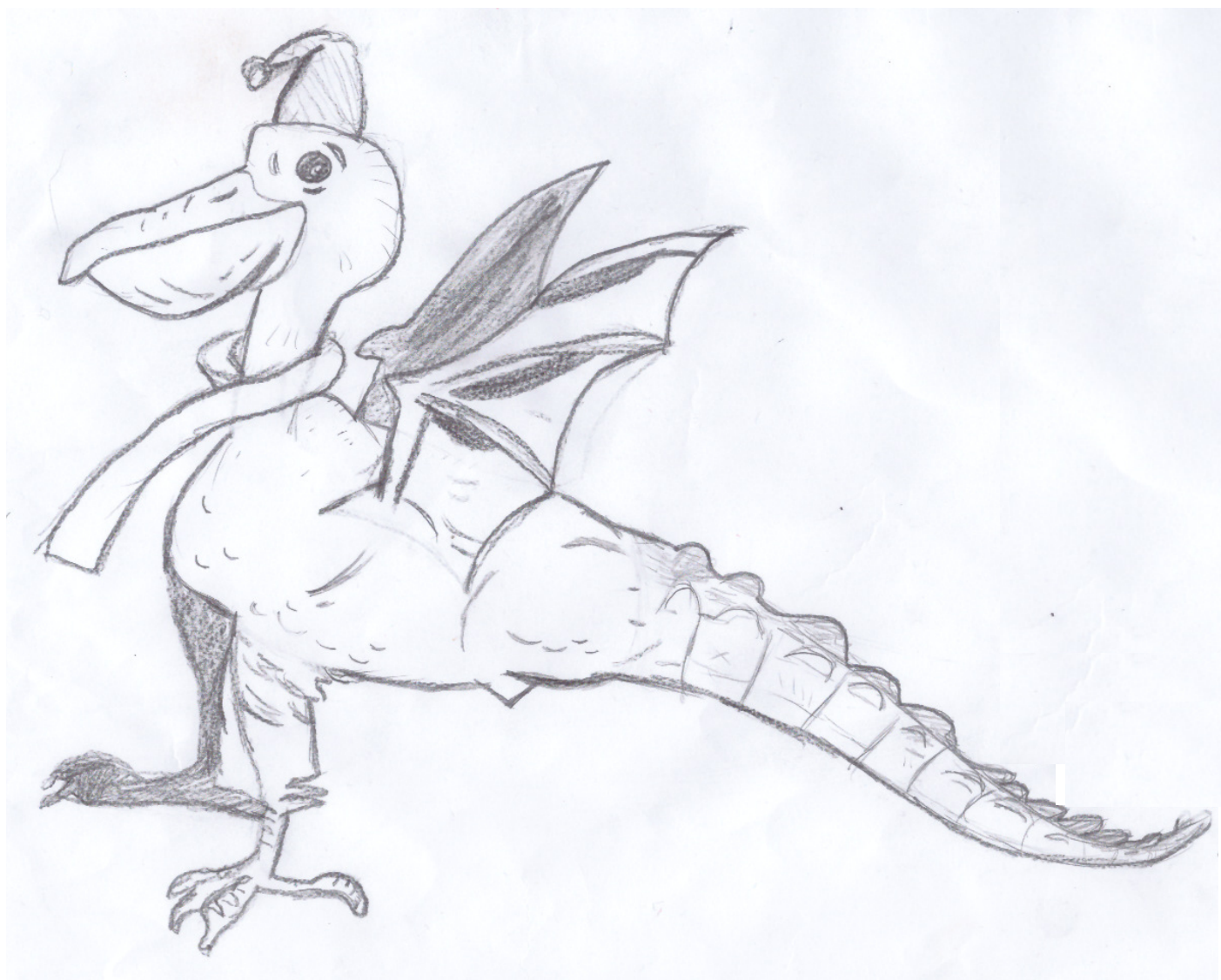

tvoríme

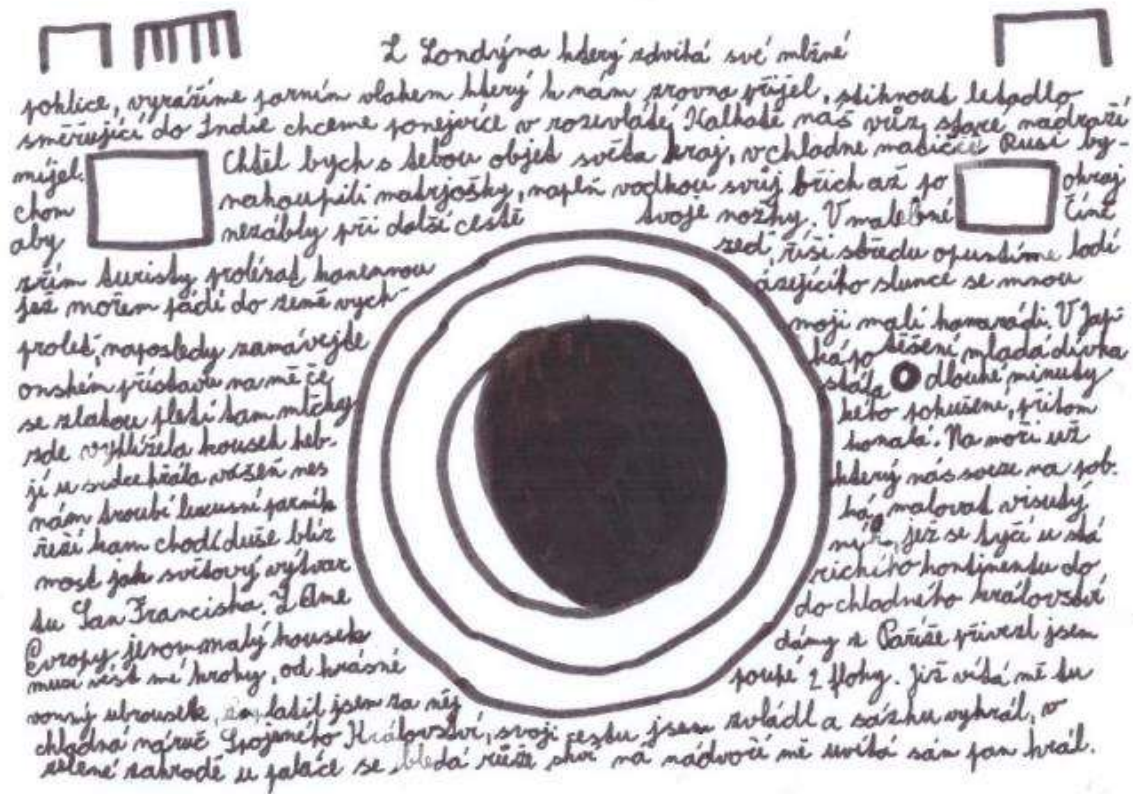
Na této straně vám představíme nový druh fantastického zvířata s názvem Pelimo. Toto zvíře vám představí děvčata ze 7. B, kterým se ho podařilo i krásně zvěčnit na papír.

Pelimo

Pelimo je ohrožený druh. Jeho oblíbenou stravou je vývar z krtka. Jinak normálně jí shnilá jablka a ryby. Žije ve skalách o samotě, protože ho nikdo nemá rád. Umí chrlit oheň, má laserové oči a vylučuje zlato (při vylučování ho to bolí). Rád nosí čepičku na spaní se šálou, aby neonemocněl. Má sice křídla, ale používat je neumí. Jeho vzhled je docela škaredý, ale myslí si, že je krásný.

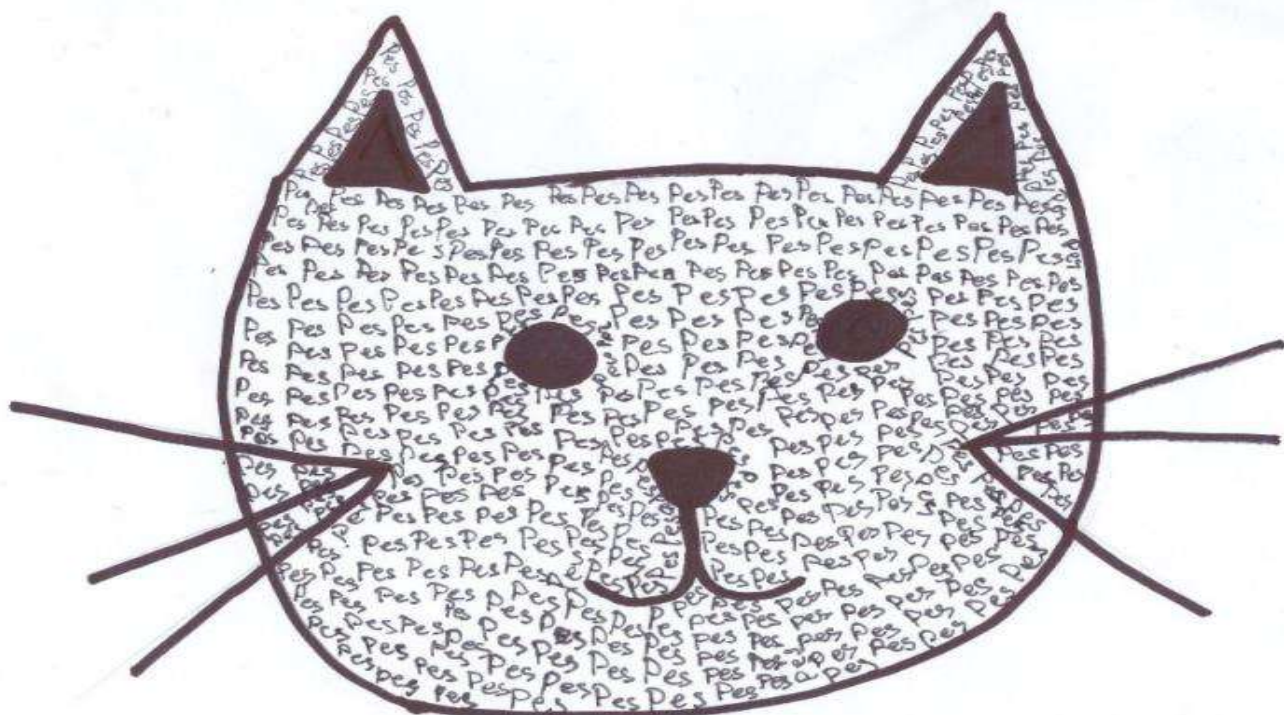
Kaligramy: Vizuálně pojaté básně

Klárka Psíková, 9.B

Diana Krivonos Oleksandribna, 9.A

Tereza Procházková, 9. B

Vlna se vlní, tančí na moři, do ní se sahá slunce v zemi.
Hladina je nádherná, vlna je krásným tancem moře.

Helenka Hofírková, 9. B

A to je vše, přátelé ... Děkujeme, že jste nám věnovali svůj čas a pro další číslo budeme rádi za Vaše připomínky, nápady a názory.

Srdečně zdraví vaše redakce!